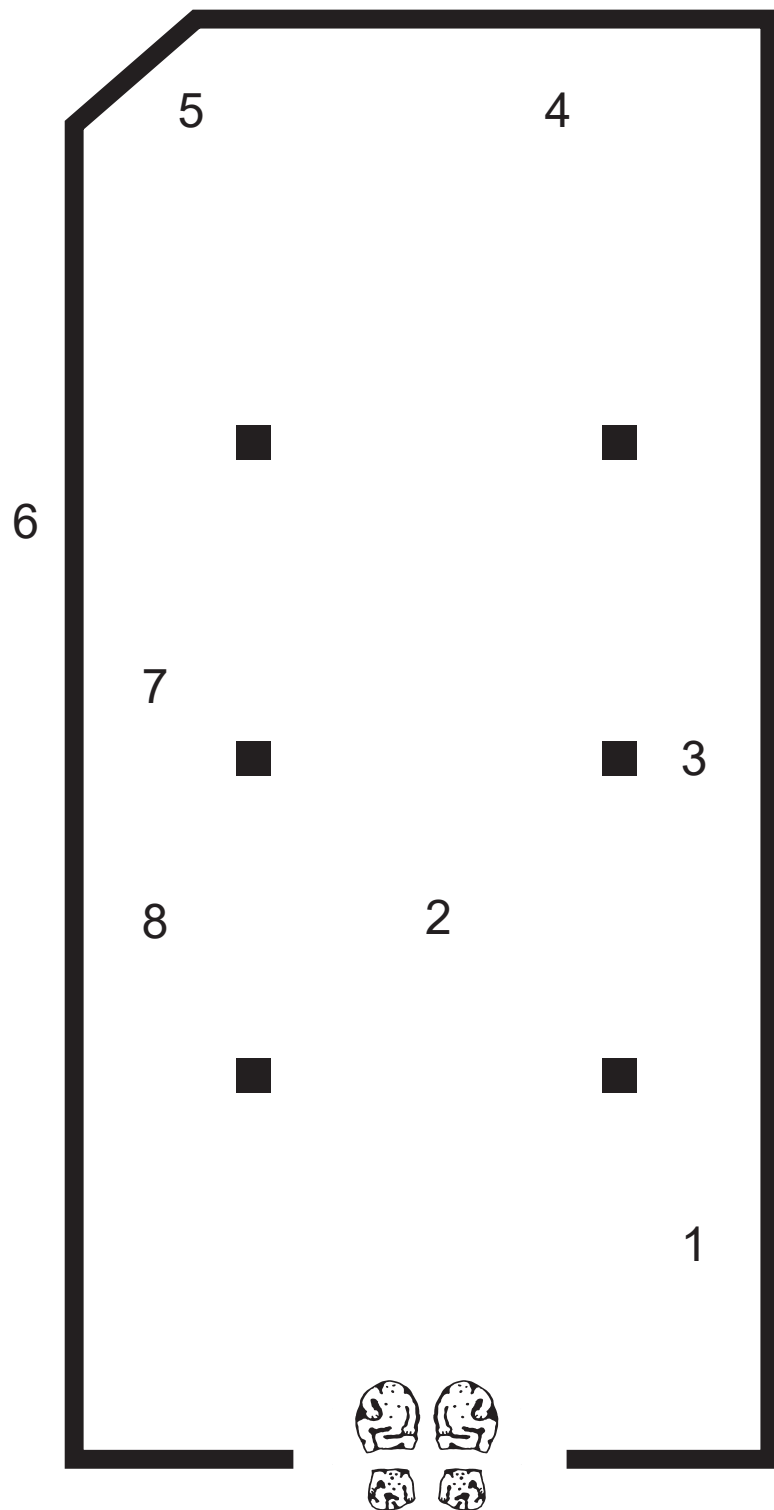

Tavās kurpēs

Grupas izstāde

Ance Dālmane, Ēriks Frišenfelds, Katrīna Kovaļuka, Katrīne Kate Kucina-Arbidāne, Sofija Mālniece, Maija Seņkova, Dagnis Stikāns.

Izstādes daudzveidīgos darbus vieno to veidošanas koncepcija, proti, katra darba pamatā ir atsauce uz kāda cita mākslinieka praksi. Atsauču lietojuma spektrs, balstīts katra jaunā mākslinieka individuālajās interesēs, arī ir plašs – darba fokuss var būt medijs, tēma, metode, tehnika, materialitāte, attieksme vai princips. Pirms jaunrades darba uzsākšanas izstādes dalībnieki veidoja intervijas ar viņus pašus interesējošiem un iedvesmojušiem autoriem. Sarunas pārveidošana saturīgā tekstā ir nopietns izaicinājums, jo tas prasa pievērst īpašu uzmanību detaļām, kas nosaka sakārtotu un suģestējošu komunikācijas telpu. Šīs intervijas ir atrodamas un izlasāmas izstādes telpā.

Izstādes darbi ir praktisks vingrinājums un individuāls mēģinājums mācīties darot. Mēs mācāmies viens no otra, un motivācija mācīties ir dabiska ziņkārība, kas izpaužas kā interese vienam par otru. Lai zinātu sevi, ir svarīgi apzināties savas ietekmes, identificēt tās un novērtēt iedvesmu, ko sniedz līdzcilvēki, jo jaunrade ir nekas cits kā vien uzkrāto zināšanu, pieredzes un prasmju jauna kombinācija. Izstādes veidotāji aicina apmeklētājus apstāties, iejusties un iepazīties citam ar citu ne tikai caur valodu un sarunu, bet arī ļaujoties neparastajai situācijai, kādu rada mākslas darbs.

12.–18.07.2025.

16.00–19.00

Norises vieta: RAA telpa, Veldzes radošā rūpnīca, Matīsa ielā 8.
Izstādi organizē: LMA KAS 3. kursa studenti un Maija Kurševa sadarbībā ar RAA telpas komandu.

Izstādi atbalsta: LMA, KAS, VKN.

Izstādes draugs: festivāls Sābrs.

1 Intervijas ar māksliniekus.

2 Katrīna Kovaļuka
“sunsmimika”
Ģipsis, 2025

Šis ir mans neīstais suns. Tas nereg, nekož un neskrien man pakaļ, kad braucu ar velosipēdu. Veidoju to, jo dzīvi suņi mani mulsina, bet māsu, kuru ļoti mīlu, viņi iedvesmo. Šī ir nenoteiktas sugas poza – vienīgā suņa poza, kuru spēju pieņemt. Strādājot pie Ivara Drulles, mācījos uzticēties materiālam. Ģipsis ir vienīgais materiāls sunim, ko spēju pieņemt.

3 Katrīne Kate Kucina-Arbidāne
“Cienāties”
Papīrs, zīmuļi, 2025

Lasot interviju ar Elvitu Vilcāni, jūtama katra cilvēka piederība kādai grupai. Bieži sastopos ar uzspēlētu aicinājumu pārkāpt robežas un iesaistīties, bet tā tomēr ir ilūzija. Aicinu uz šī papīra zīmēt ikvienu, kuram ir zīmulis.

4 Ance Dālmāne
“Sala”
3D animācija, 1', 2025

Ja tu pēkšņi attaptos tumšos ūdens dziļumos, uz brīdi varētu padomāt, ka peldi kosmosā. Šādus motīvus iztēlojos, intervējot māksliniekus un dizainerus Kārlī Stīgi. Intervijas laikā tika izpētīts ne tikai mākslinieka darba process, radot jaunu animācijas darbu, bet arī meklēti viņa ideju avoti. Mākslinieks ikdienā izmanto 3D tehnikas, lai veidotu dažādas animācijas, modeļus un simulācijas. “Sala” veidota, iedvesmojoties no mākslinieka skicēm projektam “Let’s SEA where this leads”. Sala ir droša vieta, kur glabāt bērnības sapņus, patīkamas atmiņas, zaļus briksņus, izturīgus rīkus, zeltainus dārgumus milzīgā lādē un citus tēlus, kas var palīdzēt atrast turpmākos ceļus lielajā kosmosa okeānā.

5 Ēriks Frišēnfelds
“Attēls u.c., u.t.t.”
Jaukta tehnika, audekls, kartons, 2025

Vai zināji, ka tavā varā ir uzgleznot pilnīgi jebko?
Dažreiz, cenšoties ar savu roku radīt mākslas darbu, mākslinieka radošo garu nospiež “bloki”: nopietnu vīru nopietnie otu triepieni par nopietniem sižetiem, sakāpinātas gaidas būt spējīgam iespieties starp renesanses gleznām kādā nākotnes muzejā. Vēloties panākt arheoloģiskas vērtības statusu, bieži vien no radīšanas degsmes pāri paliek tikai trauksme pār savu mākslinieka vērtību. Iedvesmojoties no Haralda Saknīša daiļrades, kas itin nemaz nekautrējas balstīties uz humoru, kā arī abstraktākiem darbiem, klusināta, akadēmiska emocionālā askētisma vietā izvēlējos ļauties nenopietnības un nesarežģītas estētiskas pievilcības vilinājumam uz audekla un kartona.

6 Sofija Mālniece
“Izjūti vai saproti?”
Digitālā animācija, 1’30”, 2025

Vai vēl aizvien izjūti mākslu?
Intervējot māksliniekus Armandu Zelču, ik pa brīdim jutu, ka neko īsti nesaprotu no viņa teiktā. Domāju, ka vēlāk, transkribējot un apkopojot interviju, sapratīšu, bet pārlasot galva sajūta vēl vairāk. Beigās iegūto informāciju sanāca attēlot – paskaidrot dzirdēto nevaru, toties varu parādīt, kā izskatās saruna manā galvā.

7 Maija Senkova
“Iespējams vīrs”
Stick and poke tetovējums, digitāldrūka, 2025

Iespējams, ka tas ir vīrs. Varbūt tas ir tikai punktu kopums, atstāts uz kāda augšdelma uz mūžu.
Darbs veidots, balstoties Rasas Pavilonas tetovēšanas tehnikā, bez iepriekšējās tetovēšanas pieredzes.

8 Dagnis Stikāns
“Vēstures cilpa”
Rapidogrāfs, papīrs, 2025

Darbā izvēlēts cilpveida sižets, ietekmējoties no režisora Edmunda Jansona animācijas īsfilmas “Freeride in C”, kurā vadošais elements ir animācijas cilpas ar mūzikas pavadijumu.
Zīmējuma sižets radās, atceroties vēstures stundas Saules skolā, kurā skolotāja citēja Hēgeli: “Vēsture māca to, ka no tās cilvēks neko neiemācās.” Šī brīža notikumi liek atcerēties šo citātu visai bieži. Esam liecinieki tam, kā blakus mūsu valstij vairāku gadu garumā ir progresējis politiskais narcisisms, nezūdošais, asiņainais “ruskij mir” jeb krievu pasaules barbarisms, kas plosās Ukrainas zemē, sagraudams nevainīgu cilvēku dzīves un padarīdams šo vēstures rētu vēl dziļāku.